

پیوند ورزش و گردشگری

وقتی بازی‌های اولیبال در شهرهای ارومیه و اردبیل در حال برگزاری بود، گفتیم که چه پیوند مبارکی می‌شود، پیوند میان ورزش و گردشگری، این یعنی آن ایام بهترین فرصت بود برای معرفی جاذبه‌های گردشگری این شهرها به مردم کشورمان و سایر نقاط دنیا. اتفاقی که البته چندان مورد توجه متولیان گردشگری نبود. بااین حال معاونت گردشگری ظاهرار درحال برداشتن گام‌های اولیه در این مسیر است و مصداقش امضای تفاهه‌نامه همکاری مشترک میان معاونت گردشگری و فدراسیون اسکی جمهوری اسلامی ایران است.

لیلا اژدری، مدیرکل دفتر همکاری و توافق‌های ملی گردشگری، هدف از امضای تفاهم‌نامه همکاری مشترک میان معاونت گردشگری و فدراسیون اسکی جمهوری اسلامی ایران راگامی در راستای تحقق اهداف توسعه گردشگری ورزشی در کشور و افزایش تعاملات و هم‌افزایی ورزش و گردشگری می‌خواند و می‌گوید: همکاری دو حوزه گردشگری و ورزش در ابعاد مختلف دستاورد‌های بسیاری به همراه دارد؛ توانایی جذب تعداد قابل توجهی از ورزشکاران حاضر در مسابقات ورزشی و درماندزایی برای هتل ها، رستوران‌ها، خدمات حمل‌ونقل و سایر بخش‌های تشکیل‌دهنده زنجیره صنعت گردشگری و همچنین تلاش برای افزایش ماندگاری سفر ورزشکاران پس از اتمام رویدادهای ورزشی، خلاصه‌ای از دستاوردهای گسترده تعامل گفته شده به‌شمار می‌آید.

اژدری، «توسعه و ارتقای گردشگری ورزشی در اسکی در ابعاد داخلی و خارجی»، «استفاده از ظرفیت‌های تاریخی، فرهنگی و ظرفیت‌های صنایع دستی و هنرهای سنتی کشور به گردشگران اسکی»، «توسعه سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی در تأسیسات اقامتی، پذیرایی و تفریحی ورزشی» و… را بخش دیگری از اهداف پیش‌بینی شده تفاهم نامه مذکور عنوان می‌کند. /جام‌چم

تصاویر پدید و پسر (ذاکری سعید) و غرقه سراجی سنتی نیما ذاکری سعید در نمایشگاه باحضور گردشگرانی از کشور بوتان

منهای نفت باکارآفرینان و تولیدکنندگان صنایع دستی

نیما ذاکری سعید دبیر کمپین حمایت از صنایع دستی است کمپینی برای جلب توجه مسئولان و مصرف‌کنندگان در راستای مقابله با واردات بی رویه و ...

جاذبه‌های خراسان رضوی به ترکیه می‌رود
همه تلاش مسئولان و فعالان عرصه گردشگری می‌تواند ختم شود به اینجا که کشور زیبا و یگانه‌مان، بشود جزو مقاصد مهم گردشگری دنیا که البته ظرفیت و صلاحیتش را هم دارد. يك اتفاق خوب در همین مسیر در حال رخ دادن است، در استان خراسان رضوی و با حضور يك گروه تلویزیونی از کشور ترکیه، ابوالفضل

گلایه‌های یکی از هنرمندان و فعالان عرصه صنایع دستی کشورمان از واردات کالاهای چینی به کشور و فقدان حمایت‌های دولتی

واردات کمرمان را شکست!

مینا مولایی

ایران

نیما ذاکری سعید، پسری است که حرفه پدر را دنبال کرده و در کارگاه سراجی سنتی (چرم‌دوزی) پدر و زیر دست او کار را یاد گرفته و برای این انتخاب دلیل و بهانه کم نداشته؛ انگیزه‌ای که خودش می‌گوید به رونق کار پدر در سال‌های گذشته برمی‌گردد، دلیلی که باعث شده بود او هم از ۱۵ سالگی پا به کارگاه پدر بگذارد؛ «من از سال ۷۷ وارد کارگاه پدرم شدم، آن موقع پدرم يك کارگاه کوچک یعنی يك کارگاه شش نفره در خیابان خرمشهر تهران داشت. در کنار این شش نفر، دو تا کارگاه دیگر هم برای ما کار می‌زدند و در شرایط اقتصادی خوبی بودیم که این خودش انگیزه خوبی برای انتخاب این رشته هنری بود، از طرف دیگر به خاطر علاقه‌ای که به کار چرم داشتم تصمیم گرفتم حرفه پدری‌ام را دنبال

مکرمی‌فر، مدیرکل میراث فرهنگی خراسان رضوی گفته این گروه برای دومین بار و به منظور معرفی جاذبه‌های گردشگری، صنایع دستی و میراث فرهنگی استان وارد خراسان رضوی شده‌اند. به گفته مکرمی‌فر، در راستای جذب گردشگر خارجی از کشور ترکیه اقدامات تبلیغاتی و رسانه‌ای از سال گذشته آغاز شده که از ابتدای

گلایه‌های یکی از هنرمندان و فعالان عرصه صنایع دستی کشورمان از واردات کالاهای چینی به کشور و فقدان حمایت‌های دولتی

واردات کمرمان را شکست!

روژگار هنرمندان صنایع دستی خوش نیست؛ چرخ زندگی‌شان خوب نمی‌چرخد و هیچ دستی به حمایت از آنها بلند نمی‌شود! این‌ما حاصل گفت‌وگوی يك ساعته ما با نیما ذاکری سعید، یکی از فعالان هنر سراجی سنتی کشورمان است، هنرمند و تولیدکننده‌ای که مثل خیلی از صنعتگران صنایع دستی، دل پری از سیاست‌های دولت نسبت به هنرمند‌ها دارد؛ گلایه‌هایی که سر رشته‌شان به فقدان حمایتی درست و اصولی از فعالان عرصه صنایع دستی می‌رسد، حمایتی که او می‌گوید همیشه حرفش بوده، اما از خودش خبری نبوده! روزگار در ۴۰ سال گذشته به ذاکری سعید سخت گرفته، یعنی از زمانی که او به عنوان يك نوجوان پا به کارگاه هنری پدرش گذاشته تا بعدها که پدر از دنیا رفته و کارگاه چندبار تعطیل شده و باز شده. در تمام این سال‌ها او چراغ کارگاه سراجی سنتی‌اش را به سختی روشن نگه داشته، باین حال نمی‌داند تا کی می‌تواند دوام بیاورد.

کنتم: اتفاقا از این انتخاب هم راضی بودم.‌

کابوس ادامه‌دار کالاهای چینی

رضایت از انتخاب يك رشته هنری به عنوان شغل، اما زیاد طول نکشید و مشکل از جایی شروع شد که پای کالاهای چینی به کشورمان باز شد. اتفاقی که همچنان ادامه دارد و کابوس زندگی این هنرمند فعال صنایع دستی است. کابوس بزرگی که می‌گوید

خصوصی‌سازی، ضربه کاری بعدی

شاید برای خیلی‌ها عجیب باشد که بالا رفتن قیمت دلار و حتی آزاد شدن نرخ بنزین، در فعالیت کارگاه‌های تولیدی هنری و صنایع دستی تاثیرگذار باشد، اما این اتفاقی است که نیما ذاکری سعید می‌گوید، در حرفه آنها و البته خیلی‌های دیگر رخ داده؛ «فکر کنم سال ۸۵- ۸۴ بود که قیمت دلار بالا رفت، بعد هم قیمت بنزین آزاد شد و رفت روی هزار تومان. اینجا دومین ضربه به تولیدکننده‌های صنایع دستی که قبلا کمرشان به خاطر واردات محصولات چینی شکسته بود، وارد شد.»

این ۲۱ ماهه سوره قرآن بود و از سال ۹۲ یعنی شروع دولت یازدهم و با خصوصی‌سازی‌ای که در عرصه صنایع دستی انجام شد، عرصه برای فعالان صنایع دستی کشورمان تنگ‌تر شد. من اینها را هم از قول

«بیمه»، معضلی که بود و هست!

«بیمه»، دغدغه مشترک خیلی از هنرمندان و فعالان صنایع دستی کشورمان است؛ حکایت بیمه برای خیلی‌ها مثل يك گره کور شده؛ گرهی که هر سال پیچیده‌تر شده و انگار خیال باز شدن ندارد. ذاکری سعید به‌عنوان يك هنرمند فعال صنایع دستی در این باره می‌گوید: «فکر کنم ماه‌های اول روی کار آمدن آقای روحانی بود که بیمه هنرمند‌ها قطع شد و يك چالش بزرگ برای ما به‌وجود آمد. یعنی افراد جدید که اصلا بیمه نمی‌شدند و افراد قدیمی هم اگر تاخیر در پرداخت بیمه داشتند، بیمه‌شان قطع می‌شد که این اتفاق برای خود من هم افتاد. فکر کنم به خاطر دو هفته تاخیر در پرداخت حق بیمه، بیمه‌ام قطع شد و من باکلی سختی و با چند ماه نامه‌نگاری، بالاخره موفق شدم دوباره آن را وصل کنم. در حالی‌که مطمئتم خیلی‌های دیگر اصلا دنبال وصل شدن بیمه قطع شده‌شان نرفتند، چون هرکسی کار پیگیری را بلد نبود و البته کار سختی هم بود.»

مشکل بیمه البته هنوز هم وجود دارد. آنقدر که ذاکری سعید بگوید، با این‌که بیمه حق ذاتی يك هنرمند است، اما نگاه ویژه‌ای به این بحث در دولت وجود ندارد. هنرمند‌های زیادی هستند که مشکل تأمین هزینه‌ها دارو درمان و بازنشستگی دارند. در این بین خیلی‌ها هم سن بیمه را رد می‌کنند و با این‌که سال‌ها خاک هنر را خورده‌اند، بدون این‌که بیمه بشوند از دنیا می‌روند.

این هفته گزارشگران شبکه ۷ تلویزیون ترکیه، تهیه گزارش از خراسان رضوی را از مشهد آغاز کردند. وی یادآور شد: در معرفی ظرفیت‌های گردشگری تلاش شده در کنار ظرفیت‌های بی‌نظیر زیارت حرم مطهر رضوی، جاذبه‌های گردشگری شهرستان‌های خراسان رضوی نیز معرفی شود. / جام‌چم

را به صنایع دستی داخلی زدند و با حمایت از کالاهای چینی و واردات این کالاها، کارگاه‌های داخلی را بیکار گذاشتند.‌

انبارها پر شده از کالاهای چینی
نیما از آن روزهای تلخ خاطره کم ندارد، اما یکی از خاطره هایش را در این مجال کوتاه برای ما تعریف می‌کند؛ خاطره‌ای که همیشه باعث افسوسش بوده؛ «آن موقع واردکننده‌های کالای چینی دو دسته بودند، يك دسته‌ای که می‌رفتند جنس بنجل و درجه ۵ و ۶ می‌گرفتند که واقعا کیفیت بدی داشت و در نگاه اول مشخص بود که جنس خوب نیست. يك دسته‌ای هم بودند که می‌رفتند سراغ جنس‌های درجه يك چین و باز هم پرايشان می‌صرفید، برندهای معروف کشورمان جزو دسته دوم بودند! من یادم است که آن موقع با يك نفر در بازار ارتباط خوبی داشتم هفته‌ای مثلا ۵۰۰ تا کیف چرم فقط برای او می‌زدیم، اما يك دفعه خریدش از ما به صفر رسید و بعد هم فهمیدیم که کشتی کشتی کالا از چین وارد کرده. یادم است يك روز پیش آمده که من یکی از انبارهایش را از نزدیک ببینم و واقعا دیدم پرايش را از نزدیک ببینم و واقعا دیدم که این کارگاه، از انواع محصولات چرمی گرفته تا حصیری، درحالی‌که ما نمونه همه اینها را داخل کشورمان داشتیم و هنوز هم واقعا نمی‌فهمم که چرا با این‌که ما کیف‌های حصیری را در مازندران، زاهدان و کرمان داریم، اجازه واردات به این کیف‌ها را داده بودند؟! بگذارید برایتان مثالی بزنم؛ آن موقع کیف پول چینی را در بازار ۸۰۰ تومان می‌فروختند، درحالی‌که همان کیف برای تولیدکننده ایرانی ۵۰۰۰ تومان درمی‌آمد! واقعا اینها سیاست‌های غلطی بود که آن زمان اجرا شد و بیشترین ضربه را به هنرمندان و صنعتگران زد.»

ذاکری سعید می‌نویسم؛ یکی از اعضای یوپیش فعالان صنایع دستی و هنرهای سنتی کشورمان. او توضیح می‌دهد: «سال ۹۲ بود که ما چشم باز کردیم و دیدیم همه چیز را در عرصه صنایع دستی به بخش خصوصی سپرده‌اند. همین‌جا بود که هنرمندان را جمع کردیم تا از حقوق‌مان دفاع کنیم؛ چرا که همه چیز داشت خصوصی‌سازی می‌شد. از گرفتن پروانه تولید گرفته تا حتی بیمه تأمین اجتماعی هنرمندان!»

استارت کار فعالان هنرمندان عرصه صنایع دستی همین‌جا خورد، از وقتی که ذاکری سعید طوماری را در اعتراض به خصوصی‌سازی به امضای بیش از هزار هنرمند در سراسر کشور رساند؛ هنرمندانی که از معاونت صنایع دستی و گردشگری می‌خواستند نگاه کارشنا‌سانه‌تری نسبت به این موضوع داشته باشد.

شرکت در نمایشگاه‌ها هم پولی شد

برای هنرمندان صنایع دستی، شرکت در نمایشگاه‌های صنایع دستی در شهرهای مختلف کشورمان يك فرصت خوب است؛ فرصتی که ذاکری سعید می‌گوید در سال‌های گذشته از آنها گرفته شده؛ «در همین دولت جدید، نمایشگاه‌های صنایع دستی از حالت حمایتی و رایگان درآمد و پولی شدند. قبلا روال به این شکل بود که شرکت در این نمایشگاه‌ها، اسکان و پذیرایی رایگان بود و هر استان هم بین چهار تا پنج سهمیه داشت، اما این روال عوض شد و گفتند هر استانی از این پس دو سهمیه رایگان دارد و سه سهمیه پولی. اسکان و پذیرایی هم خیلی جاها از رایگان بودن درآمد. ما سر این قضیه خیلی با معاونت صنایع دستی رایزنی کردیم، اما به جایی نرسیدیم. حرفمان هم این بود که معاونت صنایع دستی که حکم پدر خانواده صنایع دستی را دارد نباید به فرزندی که کار و کاسبی‌اش رونق دارد و می‌تواند هزینه شرکت در نمایشگاه را بپردازد بگوید تو بمان و به آن یکی که ضعیف‌تر است، بگویی تو نمی‌توانی در نمایشگاه حضور داشته باشی! گفتیم که با این روالی که در پیش گرفته‌اید فقط چند رشته معدود از هنر زنده می‌ماند و بقیه کم‌کم از بین می‌رود.» اتفاقی که باعث شد ایده راه‌اندازی کمپین حمایت از صنایع دستی هم همین‌جا به فکر ذاکری سعید برسد؛ کمپینی که حالا اعضای زیادی دارد. **‌**